

มติชนสุดสัปดาห์
ศุกร์ 22 ต.ค. 53

อาหารสมอง
คนเหมือนกันแต่ไม่เหมือนกัน

วีรกร ตรีเศศ

นาน ๆ จะได้ยินนิทานกระตุ้นให้คิดสักเรื่อง จึงขอนำมาเล่าต่อ
“.....ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพระราชอาของค์หนึ่งเดินทางเพื่อไปเยี่ยมเยียนราษฎร โดยมีทหารรับใช้หลายนายเดินทางร่วมด้วย และมีทหารที่เดินติดตามนายหนึ่งตะโกนออกมาตลอดทางว่า

“คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน” “คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน”
“คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน”

เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่ามีทหารระดับเดียวกันไม่ต้องเดินเท้า แต่ขึ้นไปนั่งบนเกี้ยวร่วมกับพระราชอาคอยพัดวีให้ จึงทำให้พลทหารเดินเท้าเกิดความไม่พอใจ ทั้ง ๆ ที่ระดับเดียวกันแต่ทำไมจึงมีความแตกต่างกัน.....

“คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน” “คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน”จนถึงที่พักแห่งหนึ่ง

พระราชอาจึงให้ทหารผู้นั้นเข้าเฝ้าและสอบถาม

พระราชอา : “ตลอดทางที่เดินทาง ข้าได้ยินเจ้าตะโกนว่า “คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน” “คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน”..... ตลอดทาง เจ้าหมายความว่าอย่างไร”

ทหาร 1 : ได้แต่ก้มหน้าหนึ่งไม่ยอมพูดจา

พระราชอา : “งั้นเจ้าลงไปดูที่ชื่อว่า ข้างล่างเนี่ยมันมีอะไร”

ทหารผู้นั้นจึงรีบรุดไปดูอย่างรวดเร็ว พร้อมกลับเข้ามาในเวลาไม่นาน แล้วรายงานต่อพระราชอาว่า

ทหาร 1 : มีไก่อยู่พะยะค่ะ

พระราชอา : อ้อ ไก่เหร้อ, แล้วมีกี่ตัวละ

ทหารผู้นั้นจึงรีบรุดไปดูอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามารายงานต่อว่า

ทหาร 1 : มีไก่อยู่ 5 ตัวพะยะค่ะ

พระราชชา : ฮีมมม แล้วมีตัวเมียกี่ตัว ตัวผู้กี่ตัวละ

ทหารผู้^{นั้น}จึงรีบรุดไปอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามารายงานต่ออีกว่า

ทหาร 1 : เป็นตัวเมีย 3 ตัว ตัวผู้ 2 ตัวพะยะคะ

พระราชชา : ฮีมมม แล้วตัวเมียเนี่ย มีสีอะไรบ้าง

มิช๊กข้า ทหารผู้^{นั้น}จึงรีบรุดไปอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามาโดยมีอาการเหนื่อยหอบ และรายงานต่ออีกว่า

ทหาร 1 : ตัวเมีย 3 ตัว ทุกตัวมีขนสีดำเป็นหลัก แต่มีตัวเมียอยู่ตัวหนึ่งมีขนสีเขียวและส้มขึ้นแซมพะยะคะ

พระราชชา : ฮีมมม แล้วไก่เหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่ล่ะ

โดยมิช๊กข้า ทหารผู้^{นั้น}จึงรีบรุดไปดูอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามาโดยอาการเหนื่อยหอบ และรายงานต่ออีกว่า

ทหาร 1 : ไก่กำลังคุ้ยอาหารอยู่พะยะคะ

พระราชชา : ฮีมมม.....

ทันใดนั้นพระราชชาจึงเรียกทหารผู้^{ที่}ได้นั่งอยู่บนเกี้ยวระหว่างเดินทางนั้นเข้ามาบ้าง

ทหาร 2 : มีธุระอันใดให้ข้าฯ ได้รับใช้ พะยะคะ

พระราชชา : “เจ้าลองลงไปดูที่ชื่อว่า ช้างล่างเนี่ยมันมีอะไร”

ทหาร 2 จึงรีบรุดไปดูอย่างรวดเร็ว พร้อมกลับเข้ามาและรายงานต่อพระราชชาว่า

ทหาร 2 : “มีไก่อยู่ 5 ตัวพะยะคะ เป็นตัวเมีย 3 ตัว ตัวผู้ 2 ตัว กำลังคุ้ยอาหารอยู่พะยะคะ และนอกจากนั้นทุกตัวมีขนสีดำเป็นหลัก แต่มีตัวเมียอยู่ตัวหนึ่งมีขนสีเขียวและส้มขึ้นแซม สวยงามมากพะยะคะ และเท่าที่สังเกตดูจะมีตัวเมียอยู่ตัวหนึ่งที่คาดว่ารุ่งเช้าพุงนี้ น่าจะออกไข่พะยะคะ”

จากนั้น พระราชชาจึงหันไปทางทหาร (1) ผู้^{นั้น} แล้วกล่าวว่า “คราวนี้เจ้ารู้แล้วหรือยังล่ะว่า ทำไมคนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน”

ฝ่ายทหารผู้^{นั้น}จึงได้แต่ก้มหน้านิ่ง.....

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า หลาย ๆ ครั้ง และหลาย ๆ คน ชอบนำตนไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น โดยมองเพียงมุมเดียว คือ มุมที่มองแล้วตนเองได้เปรียบ หากคนเรานั้นมองอะไร ทั้งสองด้านแล้วก็จะพบว่าคนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกันนั้นเป็นความแตกต่างที่เราควรจะยอมรับ

และนอกจากนั้นแล้ว ยังไม่ได้พิจารณาให้ถ่องแท้ว่าจริง ๆ แล้วผู้อื่นนั้นมีอะไรดีกว่าตัวเราเอง
หลายอย่าง

ดังนั้นหากเราลองทำใจเป็นกลาง จะพบว่านิ้วมือของเราเองนั้นทั้ง 5 นิ้วก็ยัง
สั้นยาวไม่เท่ากัน ประโยชน์ใช้สอยก็ต่างกัน แต่เราก็พยายามดูแลนิ้วทั้งห้านี้้อย่างเท่าเทียมกัน

แต่เมื่อเรานำไปเปรียบเทียบกับนิ้วเท้า เราก็จะพบอีกว่ามี 5 นิ้วเหมือนกัน
ประโยชน์ก็มีแตกต่างกัน”

แตกต่างกันมิได้หมายความว่าต้องด้อยกว่ากัน แต่สมควรได้รับการดูแลอย่างเสมอ
หน้ากัน

เครื่องเคียงอาหารสมอง :

• CE เป็นตัวย่อของ Common Era ซึ่งหมายความถึง Christian Era และ Current
Era ซึ่ง CE มีความหมายอย่างเดียวกับ AD (คริสต์ศักราชหรือ ค.ศ.) ซึ่งเป็นตัวย่อของ Anno
Domini ซึ่งเป็นภาษาละติน มีความหมายว่า In the year of (the/ Our) Lord

BCE หมายถึง “Before Common Era” หรือ “Before the Christian Era”
หรือ “Before The Current Era” ซึ่งตรงกับตัวย่อ BC (Before Christ หรือก่อนหน้าพระเยซู)

ทั้งตัวย่อ BCE/ CE และ BC/ AD มีความหมายอย่างเดียวกัน

ในระบบการนับเวลาเช่นนี้ซึ่งถูกคิดค้นขึ้นใน ค.ศ. 525 (ใช้กันแพร่หลายภายหลัง ค.ศ.
800) นั้น ไม่มีปีสูญ (year zero) ปี A.D. 1 เป็นปีที่ถัดมาจากปี 1 BC

• อาจารย์วราภรณ์ สามโกเศศ ฝากบอกว่าหนังสือเล่มใหม่ในชุด “โลกนี้ไม่มีอะไร
ฟรี” ของมติชนได้วางตลาดแล้ว ชื่อ “ราคาคือของจริง” ปกสีเหลืองมีรูปหมา เจอ ตุง ในธนบัตร
เล่มใหม่นี้ชื่อสอดคล้องกับเล่มก่อนหน้า (ในชุดโลกนี้ไม่มีอะไรฟรี เล่มที่ 8) ซึ่งมีชื่อว่า “เงินทองของ
มายา”

น้ำจิ้มอาหารสมอง : To know what is right and not to do it is the worst cowardice.

(ขงจื๊อ : 551 BC – 479 BC)

หากรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องแต่ไม่กระทำ นั่นก็คือความขี้ลาดอย่างเลวร้ายที่สุด

